

tíðindablaðið
sosialurin

Telefon 118 20
Argjavegur 26, 3800 Argir
Postsmoga 76, 3800 Tórshavn

Útgevandi: P/f Sosialurin ©
Abyrgdarblaðstjóri: Jan Müller
Fyritaksstjóri: Krisjan Dahl
Blaðfólk: Hogni Djurhuus
Randi Jacobsen
Tórfinn Smith
Ljósmyndari: Kalmar Lindenskov
Uppseting: P/f Sosialurin
Prent: P/f Pressan 1981

**MÁLING • TAPET • TEPPIR
VINYL • FLÍSAM • PARKET**

PROFA

Miðbýurin
N. Finsensgøta 25
Tórshavn

Tlf. 16066

Fáið

tíðindablaðið

sosialurin

frælsi
javnaður
brøðralag

— umframt hvønn leygardag
ókeypis útvarps- og sjónvarpsblaðið

Hygg og Hoyr

Ja! Eg tekni meg sum haldara av *Tíðindablaðnum Sosialinum* fyrri restina av apríl ársfj. og fái 3 bløð um vikuna umframt ókeypis hvønn leygardag útvarps- og sjónvarpsblaðið *Hygg og Hoyr* fyrri kr. 75.

Navn: _____

Bústaður: _____

Kannað posthúsinum

ÓPOSTAD
SOSIALURIN
númer
postgjæðið

19

sosialurin

Box 76
3800 Tórshavn

Tvær flugur við sama slag

Harra blaðstjóri, gev mær hesum heilsanum innivist í blaðnum. Satt at siga, tá ið eg fái eitt blað í hondina, er eitt tað fyrsta eg fari at hyggja eftir, hvat lesarin sigur í blaðnum.

Veri tað seg eitt hvørt blað, hvat tað nú er. Mær tykir tað vera so soltið, tá ongin hevur eitt hvørt orð um støðu ella gongulag í samfelagnum sum heild. Í hesum føri fari eg fúsar at siga mangar tøkkir fyrri goðar veitslur, ið eg havi verið so heppin at vera boðin gestur. Tann fyrri var í Klaksvík 8. mars. Ein stak goð 60 ára Javnaðarfelags stovnssetan. Tíðin kom at bliva nakað útskotin. Men sigast skal, at tá ið tað bleiv til álvara, var tað eisini ein rimmar veitsla, við øllum tí, ið hoyrir til. Men tað, sum eg bleiv mest hugtakin av, var tann blískapur mær varð sýndur. So har var ongin ivi um, at eg feldi meg eins og ein kærkomn-gest. Og vil eg her og nú eisini siga hjartans tøkk fyrri frálíka blidnið.

Onkustaðni sigst, at tey fyrstu skulu bliva tey seinru (ella seinastu) og so øvugt. Eg leyvdi mær at taka hetta í røttu raðfylgju. Nú aftur seinasta vikuskifti 11. og 12. var landsfundur Javnaðarmanna í Havn. Sjálfan landsfundin fari eg ikki at umrøða her. Tað kann Sosialurin gera. Men er tað stuttligt at koma at siggja kend fólk, ið man ikki sær uttan við ára millumbili. Tað sum frøir meg mest, er tá teir rættuliga eldri aldursbólkararnir hittast til máls, og kunna kroysta so varisliga í hondina hvør á øðrum.

So sum Sámál Johansen fyrrv. lærari og rithøvundur. Og so Gud hjálpi mær, um hann ikki gav mær bókina »A bygd fyrst í tjúgundu øld«. Ivaleyst komi eg at kennast við mangt upp í móti 1920. 6 ára gamal. Viggo Dalsgaard, eisini ein mentaður og skrivandi maður. Hetta var har uppi í Norðurlandahúsinum. Hetta var eisini fyrsta ferðin eg havi verið har á gætt. Fyri mær sá tað nossligt alt út. Tað, sum eg mátti geva rættuligan gætur, var ikki at ganga meg beint í ein glasvegg og soleiðis fáa eitt óvæntað stig aftur eftir hæli sum eitt kavbýtt. Men so aftur til veitslulagið, 19.30 leygarkvöldið. Komin niðan í Hoydalar var nakað av trokan fyrri at fáa atgongumerki. Onkur hevði á orði, at soleiðis gekst einaferð, at fleiri vildu verða fyrst í biðirøðnum. So bað hann, ið sat og tók imóti pengunum, ein vælsignaðan um at fara í hin aftara endan á biðirøðini. Og gita hvat hann segði? Min goði maður, har stendur longu ein, so har fái eg heldur ikki pláss.

Og so var tað eisini ein gestur av mongum, ið hevði fingið tveir skarpar sum viðbót, tí hann hevði verið millum teir fyrstu. Og hvat hendi, báðir fóru í sama beinið, so har máttu tveir aftur at, men tá bar til. Tá bleiv 2-2 javnleikur.

So kom tað til sjálvt borðhaldið, við goðari vælsmakandi rullusteik v.m. Og so komu røðurnar við heilsanum og goðum ynskjum fyrri Suðurstreymoyar Javnaðarfelags 60 árum frá stovnsan. Og so væl av stakgoðum skemtisögum. So samanumtikið var veitslan stak goð. Men eitt gleddi meg serstakliga, og var tað at siggja

min goða vinmann Jóanis á Kjalnesi og heilsa honum eins og tá Krustjov plagdi heilsa, fyrst annan kjálkan og so hin. Og so fylgdi honum ein so sera vøkur abbadóttir fyrri at hjálpa abbanum, ið er brekaður. Kl. 04.45 fór eg til hús í besta standi, og væl hýrdur eftir eina goða veitslu. Tí hugna og kontakt, tað dugi eg sjálvur at skapa mær.

Men ikki kann sigast, at allar súður vóru syftar. Kl. 21.00 var farið súður við »Teistanum«. Veðrið var gott, og tíðin er uml. 2 tímar. Komnir inn um Silánna fóru vit niður á bildekk, og stóðu so klár at fara í land. Skrávan fór sum altíð at levintera ella galtera.

Hetta stóð við so leingi, at eg sum eri ótolin av lyndi, var rættiliga farin at ótolnast. Onki sást, og mannamál, tað var so eiðesort at hoyra. Men so eftir eitt langt, og tað tvi-faldað breitt, nú rýmir Óli upp á ovara dekk. So kemur hann og sigur so róliga sum hann er vanur: — vit fara til Vágs, tí vit sluppu ikki at kei. So upp-aftur og fingi vit so eitt prátt afturat, sum teir 2 tímarnir ikki rúkkta til. Tá helt ein fyrri, jú gamalt er, at betur er ill hurð fyrri gáttini enn ongin. Onkur úr Vági hevði bilin standandi á Tvøroyri, so teir fóru so við rutuni morgunin eftir, eftir bilinum. Men eg gjørdi eitt lítið kvett, eg spardi rutupeningin, og var við hús dagin eftir eg fór úr Havn kl. 00.15 mánadag. Rætt skal vera rætt. Tá endin er goður er alt gott.

Takk fyrri upptøkuna.

Vágur 15/4-86
Hentzar Joensen

Fyrirspurningur til Atla P. Dam, løgmann

6. apríl hevur Atla P. Dam, løgmaður, samrøðu við »Berlingske Sondag«.

Sambært greinini sigur løgmaður m.a.: »Skal Danmark have en andel af

kommende olieindtægter, bliver det et forhandlings-spørgsmål«.

Eg ivist ikki í, at mangir tjóðveldisveljarar ynskja at vita, hvat lögmaður

ætla: um hann ætla at samráðast um at lata burtur av undirgrundini!

Suni i Hjøllum
Toftr

Lýsið í **sosialinum**